

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 19:

Forespørgsel til miljøministeren [om virkningerne af reglerne vedrørende stop for ulovlige udledninger af forurenende stoffer fra rensningsanlæg, industri og landbrug og om virkningerne af planen om begrænsninger i næringsaltudledningerne].

Af Leif Hermann (SF) m.fl.
(Forespørgslen anmeldt 20/1 87).

Første næstformand (Knud Østergaard):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 152:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Regionalisering af ledelsesstrukturen inden for Arbejdsformidlingen).

Af arbejdsministeren (Henning Dyremose).
(Fremsat 14/1 87).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg skal sige, at Socialdemokratiet ikke er direkte negativ over for dette forslag om ændringer i arbejdsformidlingsstrukturen, men vi er nok lidt skeptiske over for nogle af konsekvenserne af forslaget.

I sig selv er det, der her bliver kaldt regionalisering, jo ikke andet end en legalisering af det, der foregår i dag, og derfor kan man spørge, om det betyder nogen egentlig styrkelse af arbejdsformidlingssystemet. Det skal være en praktisk foranstaltning, som kan virke positivt.

Vi har ikke noget imod en styrkelse af formidlingssystemet, og vi har heller ikke noget imod, at dette system har nogle koordinerende og planlæggende funktioner, også når det drejer sig om den regionale arbejdsmarkedspolitik. Men vi mener helt klart, at det er

herinde, vi træffer beslutningerne om arbejdsmarkedspolitikken, og at det sker i forbindelse med Landsarbejdsnævnet.

Vi har nogle betænkeligheder. Vi har lagt mærke til, at der står, at man vil udpege en af det regionale områdes arbejdsformidlingschefer som regionschef, så der etableres et direkte over-/underordningsforhold mellem denne og de arbejdsformidlingschefer, der er i området.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ikke ministeren tror, at sådanne konstruktioner, hvor man siger, at der er ét af disse kontorer, der skal gøres til et overordnet kontor, kan føre til problemer og dermed hindre den effektivitet, som jo er det, der er ordningens egentlige formål.

Arbejdsformidlingssystemet er en vigtig brik i vores samlede arbejdsmarkedspolitik. Der har længe været strid om formidlingssystemets rolle og opbygning, og vi må konstatere, at der foregår også på andre områder forhandlinger og overvejelser om det fremtidige system.

Der skal ingen tvivl være om, at Socialdemokratiet ønsker et velfungerende system, der i tæt samarbejde med de regionale arbejdsmarkedsnævn forestår den offensive arbejdsmarkedspolitik til gavn for de ledige og for fleksibiliteten på arbejdsmarkedet. Jeg vil gerne understrege, at vi vil sikre afdelingskontorer overalt i landet. Vi har set tiltag til lukning af kontorer i tyndt befolkede egne af landet, hvad vi bestemt ikke er tilhængere af. Vi har set, at det ofte er direkte besparelshensyn, der bestemmer, om et kontor skal overleve eller ikke. Det siges temmelig klart i redegørelsen fra Arbejdsdirektoratet om formidlingssystemet, som vi modtog i december måned 1986.

Jeg kan sige, at vores stilling er klar: vi ønsker ikke at medvirke til, at ministeren kan frasige sig sit politiske ansvar og opnå det, vi vil kalde en Pontius Pilatus-effekt, så ministeren kan vaske sine hænder og overlade det til det nærdemokrati, man snakker så smukt om, at tage konsekvenserne af dette. Det eneste, det gavner, er en sammenrotning mellem de Konservative og SFerne rundt omkring. Det tjener intet formål i den sag, vi her taler om, nemlig en styrkelse af formidlingssystemet.

Jette Thomsen (KF):